

Omararm de toekomst

Theater Het gaat goed met Henry en Joshua Timisela. Na het succes van hun debuutshow Het geheim van The Brothers Timisela openen de Nederlandse theaters graag hun deuren voor Enkeltje toekomst.

Margaretha Coornstra

En skerch als De Molukse oom zegt alles. Terwijl de zaal het uitgiert vanwege de herkenbaarheid van de situatie, is tegelijkertijd liederse genegenheid voor die onverstaanbaar prevelende oom voelbaar. Genegenheid, of op z'n Maleis-Nederlands gezegd: 'liepde'.

Dat woord heeft voor Henry en Joshua Timisela een intense lading gekregen. „Onze grootouders zeiden 'liepde' doordat ze de f niet konden uitspreken”, zegt Henry Timisela. „Het staat inmiddels voor veel meer dan liefde. Het betekent ook: zorgen voor elkaar en kunnen lachen om jezelf. En verbondenheid, vooral verbondenheid. Daarom hebben we onze website zo genoemd.”

Hun nieuwe show Enkeltje Toekomst beleefde op 1 oktober zijn première in de Amsterdamse Stadschouwburg. De speellijst vermeldt de nodige uitverkoche voorstellingen en reprises. Henry lacht: „Erst

“
Ik ben Molukker, Nederlander, Rotterdammer, oud-Tielenaar
— Henry Timisela

benaderden wij de theaters om onszelf te verkopen, tegenwoordig weten de theaters ons te vinden.”

Buurtactiviteit

Voor Joshua en Henry begon het in Tiel, waar ze opgroeiden. „In 2010 beseften we dat we wat wilden teruggeven voor de Molukse gemeenschap die ons had grootgebracht. Gewoon iets leuks voor en door de mensen; denk aan kinderen die om financiële redenen niet op vakantie konden. Mijn broer heeft theaterervaring, ik kom uit de journalistiek. Samen bedachten we een speelfilm. Zonder budget, als buurtactiviteit, met zo'n honderd vrijwilligers.”

Zo ontstond Sterk: „Aanvankelijk telde het resultaat nauwelijks voor ons, het doel was immers om samen te werken. Maar na de première in de Tielse schouwburg werd de film ook gedraaid in diverse filmhuizen. In 2013 hakten Joshua en ik de knoop door: we gingen als bedrijf verder. Dat werd Maluku Cinema.”

In 2015 volgde het theaterprogramma Het geheim van The Brothers Timisela. Henry: „We rekenden op

een stuk of vijf shows, maar het werden er veertig.”

Datzelfde jaar kwam de speelfilm Jefta uit, een Molukse thriller over zwarte magie in de Hollandse polder. „We kozen bewust om niet de geschiedenis van onze grootouders als uitgangspunt te nemen. We wilden liever zelf geschiedenis maken, met een film. Ook omdat er in het mediaveld doorgaans weinig te vinden is over de Molukse gemeenschap.”

Barre tocht

Dat ze Jefta nochtans opdroegen aan hun grootouders, blijkt uit de wandeling die ze op 21 maart 2015 met hun cast en crew maakten: ze liepen de tachtig kilometer van hun geboortestad Tiel naar de Rotterdamse kade, waar hun grootouders in 1951, huive-

rend van de Nederlandse kou, voet aan wal zetten. „Die wandeling symboliseerde de barre tocht die zij hebben afgelegd. We hadden minister Plasterk uitgenodigd om de laatste honderd meter naar de kade in Rotterdam met ons mee te lopen. En dat heeft hij ook gedaan. Bij die gelegenheid nodigden we hem ook uit voor de laatste show van Het geheim van The Brothers Timisela.

We vertelden hoe we alles op eigen kracht hadden uitgewerkt. Dat we wars waren van subsidies omdat we onafhankelijk wilden zijn. Dat sprak Plasterk erg aan. We hebben hem ook uitgelegd dat crowdfunding voor ons een uitgelezen mogelijkheid was om onze producties te financieren: zo konden we laten zien dat er brede draagkracht voor was.

„Eenheid in verscheidenheid” lijkt de

optimistische kernboodschap in Enkeltje toekomst. De nadruk ligt op culturele diversiteit binnen een maatschappelijke samenhang.

Huisregels

„De show leunt op hilariteit én veel reflectie”, benadrukt Henry. „Wij laten ons publiek zien dat integratie van twee kanten komt. Kijk, als je besluit om te gaan samenwonen, maak je samen de huisregels en vier je samen elkaars verjaardagen. Dan zeg je niet: 'Ik woonde hier eerder, dus ik bepaal wat er gebeurt'.

Wij zijn geen logees, wij zijn hier geboren. Ik was niet bij de aankomst in 1951, ik was niet bij de treinkapingen. En ik ben Molukker, maar ook een Nederlander, een Rotterdammer, oud-Tielenaar, noem maar op.”

Henry en zijn broer Joshua hebben nu ieder een dochtertje. „Geweldig! Maar het ouderschap bepaalt je ook als je antwoord zoekt bij de vraag: wat geef je je kinderen mee? Wij putten kracht uit onze culturele achtergrond. Onze grootouders dachten in 1951 dat ze zouden terugkeren naar de Molukken. Maar hun reis bleek een enkelte naar een toekomst in dit land. De beste manier om hen te eren is door positief te investeren in die toekomst. Ja, tussen Nederland en de Molukken zijn van beide kanten dingen gebeurd waarop we trots en soms minder trots mogen zijn. Dat verleden kunnen we niet veranderen. Maar we kunnen wel samen de toekomst omarmen.”

■ Deventer 14 april, 9 juni, Hoogeveen 21 april.

▲ Henry en Joshua Timisela. FOTO EDLEA/TEMA

